

Københavns børs, eller som indskud i en investeringsforening. Man har dog anset det for nødvendigt at kræve en særlig godkendelse fra justitsministeren af den enkelte investeringsforening med henblik på anbringelse af umyndiges midler.

Hvis der i enkelte tilfælde måtte være behov for anbringelse i aktier eller som indskud i investeringsforeninger ud over de 15 pct. eller i ikke-børsnoterede aktier, vil justitsministeren kunne give tilladelse hertil efter lovforslagets § 5.

De nærmere regler om anbringelse i aktier eller som indskud i investeringsforeninger, herunder om beregningen af 15 pct.-grænsen, forudsættes optaget i de bestemmelser, som fastsættes af justitsministeren i medfør af den bemyndigelse, der efter ændringen findes i § 1, stk. 3. For aktier vil det herunder kunne bestemmes, at anbringelse kun kan ske i selskaber, som i en periode forud for anbringelsen har givet et vist mindsteudbytte, og at anbringelse i ét selskab højst må ske med en vis procentdel af vedkommende selskabs aktiekapital.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget gennemgik *justitsministeren* ændringerne i forhold til de tidligere regler, idet han samtidig gjorde rede for baggrunden for lovforslaget. Ministeren udtalte bl. a.:

„Også forslaget til lov om anbringelse af umyndiges midler m. v. bygger på den betænkning, som *overformynderiudvalget* har afgivet.

De gældende regler på dette område er opdelt på en u hensigtsmæssig måde og er på nogle punkter ikke længere tidssvarende. Det var derfor naturligt, at *overformynderiudvalget* ved siden af sin hovedopgave fik en generel bemyndigelse til at overveje spørgsmål om anbringelsen og bestyrelsen af midler tilhørende umyndige, båndlagte midler, legatmidler o. lign., og udvalgets betænkning indeholder et udkast til lov om anbringelse af sådanne midler.

Udkastets bestemmelser om udlån mod pant i fast ejendom betyder en væsentlig forenkling i forhold til de gældende regler, der findes i loven af 19. marts 1869, og som foreskriver en meget omstændelig fremgangsmåde. Vi har dog i justitsministeriet ment at kunne gå længere ad denne vej. Udviklingen i de danske realkreditforhold har medført, at direkte udlån af umyndiges midler i fast ejendom ikke længere har stor praktisk betydning. Behovet er så begrænset, at det næppe kan begrunde opretholdelsen af et særligt vurderingssystem. Forslaget knytter derfor lånegrænsen til den skattemæssige vurdering.

Udviklingen i realkreditforholdene har på den anden side medført, at der er opstået et vist behov for at anbringe umyndiges midler ikke blot som hidtil i kreditforeningsobligationer, men også i obligationer udstedt af hypotekforeninger og reallånefonde. Ministeriet har modtaget henvendelser herom fra disse to grupper af realkreditinstitutioner, og jeg mener ikke, at der ud fra hensynet til sikkerheden for de umyndiges midler kan indvendes noget imod, at disse